

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้ความใส่ใจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อไม่เคยอยู่อย่างไม่พอใจกับผู้ใด แต่ท่านให้คำสอนแก่ลูก ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างหวาดกลัว

คำถาม: ลูกๆ ควรจะมีสิ่งใดในสำนึกเพื่อที่ลูกจะไม่สูญเสียเวลา?

คำตอบ: นี่เป็นเวลาของยุคแห่งการบรรจบพบกันและลูกได้รับรางวัลลือตเตอร์ที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง พ่อกำลังทำให้พวกเรากลายเป็นเทพเช่นเดียวกับเพชร หากลูกมีสำนึกนี้, ลูกจะไม่สูญเสียเวลาของลูก ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้และดังนั้นลูกต้องไม่มีวันขาดการศึกษาเล่าเรียน มายาจะพยายามนำลูกเข้าไปสู่สำนึกที่เป็นร่าง อย่างไรก็ตามลูกได้เชื่อมโยงกับพ่อโดยตรง และดังนั้นเวลาของลูกจึงใช้ไปอย่างมีคุณค่า

โอม ชานติ ลูกๆ รู้ว่านี่คือพ่อและไม่มีความจำเป็นที่จะหวาดกลัวสิ่งใด ท่านไม่ใช่สาธุหรือมหาตะมะ ฯลฯ ที่ท่านจะประสงคร้ายต่อลูกหรือโกรธลูก กูรูเหล่านั้น ฯลฯ มีความโกรธอย่างมากมาย ดังนั้นผู้คนจึงหวาดกลัวพวกเขาและคิดว่าบางทีกูรูเหล่านั้นจะสาปแช่งพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้นที่นี่ ไม่มีสิ่งใดที่ลูกๆ จะต้องหวาดกลัว ผู้ที่ชุกชนร้ายทางกัณฑ์หวาดกลัวพ่อ พ่อทางร่างอาจจะโกรธ แต่ที่พ่อผู้ที่ไม่เคยโกรธ ท่านอธิบาย: หากลูกไม่จดจำพ่อ บาปของลูกจะไม่ได้รับการปลดปล่อย ลูกจะสร้างความสูญเสียกับตนเองเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า พ่อให้คำอธิบายเพื่อที่ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่ออนาคต ไม่ใช่ว่าพ่อไม่พอใจ พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก: ลูกๆ ในการที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง ให้ความใส่ใจในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พร้อมกับกับสิ่งนั้น, เก็บกัจจกรแห่งการสำนึกในตนเองไว้ในสติปัญญาของลูกและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลักความรู้ของวงจรรโลกเรียบง่ายอย่างยิ่ง นั่นคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก อย่างไรก็ตามพร้อมกับกับสิ่งนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ในเวลาเมื่อผู้คนมีร่องรอยเป็นเช่นปีศาจอย่างสมบูรณ์ แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็มีร่องรอยเป็นเช่นปีศาจ, แต่ลูกต้องไม่ตีเขาเลย พวกเขาจะเรียนรู้สิ่งนั้นจากลูก ในยุคทอง, พวกเขาจะไม่เรียนรู้สิ่งใดเหล่านี้ ที่นี้ลูกๆ เรียนรู้ทุกสิ่งจากพ่อแม่ของพวกเขา บาบากำลังพูดถึงผู้ที่ยากจน, แต่สำหรับผู้ที่ยิ่งใหญ่, สิ่งนั้นราวกับว่าเป็นสวรรค์ ที่นี้พวกเขาไม่ต้องการความรู้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ครูผู้สอนและเปลี่ยนแปลงแก้ไขลูกนั้นเป็นที่ต้องการ ดังนั้นพ่อกำลังพูดถึงคนจน-สภาพของพวกเขาเป็นเช่นไรและเด็กๆ ลูกทำให้เสียอย่างไร เด็กๆ ที่เฝ้าแต่มองและเรียนรู้จากพ่อแม่ของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงถูกทำให้เสียหายไปในวัยเด็ก พ่อทางจิตพูดว่า: พ่อเป็นเจ้าของคนจนด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ลูก: ให้มองดูว่าสภาพของมนุษย์ได้กลายเป็นเช่นไร โลกพาโมประธาน นั้นมีขีดจำกัดต่อความเป็นพาโมประธาน ในเวลานี้เป็นเวลา 1250 ปีแล้วตั้งแต่ยุคเหล็กได้เริ่มขึ้น ไม่มีแม้เพียง 1 วันที่มากกว่าหรือน้อยกว่า เมื่อโลกได้กลับพาโมประธานอย่างสมบูรณ์, พ่อจึงต้องมา พ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละคร พ่อต้องมา ในตอนเริ่มต้นผู้ที่ยากจนจำนวนมากมาได้มา ผู้ที่ยิ่งใหญ่ได้มาด้วยเช่นกันและทั้งสองประเภทก็จะนั่งอยู่ด้วยกัน ลูกสาวจากบ้านที่ใหญ่โตได้วิ่งมาที่นี่ พวกเขาไม่ได้นำสิ่งใดมากับตนเอง นั่นมีความปั่นป่วนอย่างมาก ไม่ว่าอะไรที่ต้องเกิดขึ้นในละครต้องเกิดขึ้น ไม่มีใครแม้กระทั่งเคยคิดว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้น บาบเองเคยมหัศจรรย์ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้น ประวัติศาสตร์ของพวกเขามหัศจรรย์อย่างยิ่ง สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน บาบได้บอกทุกคน: ให้นำจดหมายมาจากบ้านของลูกที่กล่าวไว้ว่าลูกกำลังจะมาดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ และแล้วเมื่อสามีของพวกเขาได้กลับมาจากต่างแดนและร้องขอยาพิษ ลูกๆ เหล่านี้พูดว่า: พวกเราได้ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้แล้ว ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้ยาพิษแก่เธอได้อย่างไร? พวกเขามีเพลงเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้เรียกว่ากิจกรรม พวกเขาได้เขียนถึงเทพลีลาของกฤษณะในคัมภีร์ สิ่งนี้ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่าเป็นของกฤษณะ ดังนั้นทั้งหมดนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นในละครต่อไปเรื่อยๆ นั่นมีความสุขสนุกสนานและเกม ฯลฯ ที่นี้พ่อทั้งสองพูดว่า: พวกเราไม่ได้ทำสิ่งใด นี่คือการละเล่นของละครที่ดำเนินไป เด็กเล็กๆ ได้มาและเวลานี้พวกเขาได้เติบโต ผู้นำศาสนได้นำชื่อที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งมาให้กับเด็กๆ และแล้วในบรรดาบุคคลเหล่านั้น นั่นก็มีผู้ที่ได้วิ่งหนีไป; ชื่อของพวกเขาไม่ได้มีการเก็บไว้อีกต่อไปและชื่อเก่าของพวกเขาก็คงอยู่ต่อมา เหตุนี้เองจึงไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกไม่มีสิ่งใดเลย ก่อนหน้านั้นลูกเคยหมุนลูกปัดของลูกประคำและเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ ไม่มีบัดดีที่นั่น ความรู้นี้เป็นไปเพื่อความเข้าใจ เป็นความรู้ของ 1 วินาที ผู้เดียวนี้เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ถึงแม้ว่าลูกจะทำให้ทั้งหมดมหาสมุทรกลายเป็นหมึกและปากกลายเป็นปากกา สิ่งนั้นก็จะไม่จบสิ้น, และนั่นก็เป็นเพียงเรื่องของ 1 วินาที เวลาที่ลูกรู้จักอัลฟาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรจะได้รับเบต้าหรืออาณจักร นี่เป็นสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายามที่จะสร้างสภาพนั้น, นั่นคือการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม มีครูผู้ที่ลึกลับให้ทำความเพียรพยายาม แต่หากไม่ได้อยู่ในโชคของใครบางคน, ครูจะสามารถทำอะไรได้? ครูนั่นสอนลูก ไม่ใช่ว่าท่านจะรับสินบนและให้ลูกสอบผ่าน ลูกๆ เข้าใจว่าทั้งบัปและดาดานนั้นอยู่ด้วยกัน บัพาดาได้รับจดหมายจากลูกสาวมากมาย: ซีพบบา c/o ประชาบิดาเบราร์มา ลูกประกาศ

สิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อผ่านดาด้านี้ มีตรีมูรติ การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้สร้าง พ่อคือผู้สร้างของความไม่มีขีดจำกัด ประชาธิตบราห์มาก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน หากมีประชาธิปไตยบราห์มาและแล้วนั้นต้องมีผู้คนมากมาย พวกเขาทั้งหมดพูดว่า: ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ชีพบาบาไม่ได้เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย หัวหน้าที่ต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัดคือประชาธิปไตยบราห์มา เช่นที่มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของวงศ์สกุล, ดังนั้นนี่คือต้นไม้เผ่าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเรียกใครว่าตัมและบีบี, อตัมและอีฟ? ลูกจะเรียกบราห์มาและสรัสวตีเช่นนี้ ในเวลานี้ต้นไม้เผ่าพันธุ์ได้ใหญ่โตอย่างมาก ในขณะที่ทั้งต้นไม้ไม่ได้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์และต้นไม้นี้ใหม่เป็นสิ่งที่ต้องการ สิ่งนี้เรียกว่าต้นไม้มหาศาสนาที่หลากหลาย มีรูปลักษณะที่หลากหลาย-ไม่มีรูปลักษณะของสองคนใดที่เป็นเช่นเดียวกัน บทบาทของกิจกรรมของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน สิ่งนี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง ผู้ที่มีสติปัญญาเล็กน้อยก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ นี่เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่ง ฉัน, ดวงวิญญาณคือจุดที่เล็ก พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุดที่เล็กด้วยเช่นกัน ท่านมาและนั่งถัดจากฉันนี้ ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า บทบาทที่ทั้งบัพและดาดาเล่นด้วยกันนั้นมหัศจรรย์อย่างยิ่ง! บาบาได้ใช้พาหนะที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งนี้ บาบาท่านเองอธิบาย: ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ในอาคารนี้, นั่นคือในพาหนะนี้ ลูกคิดอะไร-พ่อจะให้อาคารหรือพาหนะของพ่อให้พ่อฉันเข้าหรือไม่? เหตุนี้เองผู้นี้จึงเรียกว่าเป็นพาหนะที่โชคดีที่ซึ่งพ่อนั่งและทำให้ลูก ๆ กลายเป็นเทพที่เป็นเช่นเพชร ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกเคยมีสติปัญญาที่ตกต่ำ เวลานั้นลูก ๆ เข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูก ด้วยการสูญเสียเวลาของลูกในโรงเรียน ลูกก็สับสน พ่อกำลังให้ลอร์ดเตอรัที่ใหญ่มากแก่ลูก เมื่อใครบางคนถือกำเนิดเป็นราชา, ก็ราวกับว่าเขาได้ถูกลอร์ดเตอรั สำหรับผู้ที่ยากจนชั้นแค้น, ก็จะไม่เรียกว่าเป็นลอร์ดเตอรั นี่คือนลอร์ดเตอรัที่สูงที่สุด ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกในสิ่งนี้ บาบารู้ว่ามีการชกมวยกับมายา มายาทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีโยคะโดยตรงกับพ่อ ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เหตุนี้เองตามละครลูกมาที่นี่เพื่อจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส พ่อพูดว่า: ลูกต้องเข้าถึงสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และแล้วความรู้ก็หายไป ดวงวิญญาณมากมายจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร, หนทางของบัคติกก็เริ่มขึ้น ลูกได้เคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์มาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้เคยทำพิธีบัคติก สิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกในเวลานี้ก็คือ: ให้จดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับรางวัลปลดปล่อย ความรู้คือแหล่งของรายได้ ลูกกลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าด้วยสิ่งนี้ ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ที่นั่นลูกมีความสุขทั้งหมด พ่อเตือนลูก: พ่อได้ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของสวรรค์แก่ลูก ลูกเคยเป็นนายของสวรรค์และแล้วลูกก็สูญเสียทุกสิ่ง ลูกได้กลายเป็นทาสของราวัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์อย่างยิ่งของรามและราวัน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยเช่นกัน นี่เป็นการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ลูกคงอยู่อย่างมั่งคั่งและพลานามัยดีเสมอในสวรรค์ ที่นั่นผู้คนใช้จ่ายอย่างมากมายเพื่อทำให้ตนเองมีพลานามัยที่ดี, และนั่นก็เป็นเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น ลูกจะเสียเงินทองเท่าไรที่จะกลายเป็นผู้ที่มีพลานามัยดีถึงครึ่งหนึ่งของวงจร? แม้แต่หนึ่งสตางค์เดียว เหล่าเทพพลานามัยดีเสมอ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นผู้ที่มีพลานามัยดีเสมอ ไม่มีผู้ใด, นอกจากพ่อผู้เดียวสามารถทำให้ทุกคนมีพลานามัยดีเสมอ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาเติมเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ ตามแผนของละคร, ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพจนกระทั่งลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพจนกระทั่งลูกได้มาหาพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันและกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง อัศจรรย์

วันนี้บาบาได้สอนการฝึกทางจิต ได้พูดความรู้และได้เตือนลูก ๆ ด้วยเช่นกันอย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง อย่าได้พูดคำพูดที่ผิด ๆ หรือเลวร้าย ให้คงอยู่ในความสงบเยียบและจดจำพ่อ อัศจรรย์

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะปลดปล่อยบาปของลูกและเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

2. ในการที่จะกลายเป็นเทพ, ให้ทำความเพียรพยายามในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ผู้ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงสุด อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปโดยโดยไม่ระมัดระวัง

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติผู้ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกในชีวิตบราห์มินของลูก
ในชีวิตบราห์มิน ลูก ๆ ทั้งหมดได้ทำสัญญาว่า: ลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น เมื่อพ่อเป็นโลกของลูกและไม่มีใครอื่น ลูกมีสภาพของโยคีที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอ ถ้ามีผู้ใดอื่นและแล้วลูกต้องทำความเพียรพยายาม สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงไปหาใครก็ตามที่นั่น, นอกจากที่นั่น ถ้าพ่อเป็นทุกสิ่ง, สติปัญญาของลูกและแล้วไม่สามารถไปที่ใดอื่น โยคีที่ง่ายตายกลับมาเป็นนายของตนเองอย่างง่ายตาย ใบหน้าของพวกเขาจะมีประกายของความผ่องแผ้วทางจิตอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: การปราศจากร่างและเป็นอะแควเช่นพ่อ คือการพิสูจน์ของการหล่อเลี้ยงอะแควในทางปฏิบัติ

*** โอมชานติ ***

คำพูดของมาเตชวารีที่สูงส่งอ่อนหวาน

การสละละทิ้งโดยกุมารีและแม่ในเบื้องหน้าของดวงวิญญาณสูงสุดในรูปที่ไม่มีตัวตน

ผู้คนของโลกเวลานี้ควรมีแนวความคิดของทำไมกุมารีและแม่เหล่านี้ถึงได้มีการสละละทิ้ง สิ่งนี้ไม่ใช่รูปของพระโยคะหรือการสละละทิ้งกรรมใด ๆ แต่นี่เป็นโยคะที่ง่ายตาย, ราชโยคะ, คาร์มาโยคะและการสละละทิ้งอย่างแท้จริง พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุด ตัวท่านเองมาและตลใจลูกให้ตายขณะที่มีชีวิตและมีการสละละทิ้งด้วยจิตใจของร่างกายและประสาทสัมผัสทางร่างลูก นั่นคืออย่างแน่นอน ลูกต้องมีการสละละทิ้งของกิเลสทั้ง 5 อย่างสมบูรณ์ พระเจ้ามาและพูดว่า: ให้ท่านและนางรายจะถูกขจัด นางของมายาคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจรได้ทำให้ดวงวิญญาณนำเกลียด (ไม่บริสุทธิ์) และพวกเขาต้องทำให้บริสุทธิ์อีกครั้ง ให้มองดู ดวงวิญญาณของเทพบริสุทธิ์และเปล่งประกายอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เขาได้รับร่างที่บริสุทธิ์ที่เป็นอิสระจากโรคภัย และการสละละทิ้งจะเป็นไปได้เมื่อลูกได้รับบางสิ่งก่อน เมื่อลูกของคนจนถูกนำมาเลี้ยงโดยผู้มั่งคั่ง อย่างแน่นอนเขาจะเห็นบางสิ่งและดังนั้นยอมให้ตัวเองถูกนำมาเลี้ยง แต่ลูกของผู้มั่งคั่งจะไม่ถูกนำมาเลี้ยงโดยคนจน ดังนั้นที่นี้คือไม่ใช่ลูกกำพร้า ที่นี้เป็นผู้คนที่ยิ่งใหญ่ แม่และกุมารี ผู้ที่มาจากครอบครัวที่ใหญ่โตและผู้คนของโลกยังคงต้องการพวกเขาที่จะกลับไปที่บ้านของพวกเขา อย่างไรก็ตามอะไรที่พวกเขาจะได้รับที่นี้พวกเขาได้มีการสละละทิ้งความมั่งคั่งของมายา, การครองครองวัตถุ ฯลฯ อย่างสมบูรณ์? อย่างแน่นอนพวกเขาต้องได้รับความสงบและความสุขที่มากกว่าจากพวกเขา และเหตุนี้เองพวกเขาถึงได้ปฏิเสธความมั่งคั่งและการครองครองวัตถุ นั่นเช่นที่ราชาโกปิขานด์และมีรายได้ละทิ้งความเป็นราชาและความเป็นราชานี นั่นคือพวกเขาละทิ้งอาณาจักรของพวกเขา นี่เป็นความสุขเหนือประสาทสัมผัสของพระเจ้า ความสุขทางจิตเบื้องหน้าที่ซึ่งการครองครองวัตถุทางโลกนั้นไม่มีสิ่งใดเลย พวกเขาเข้าใจโดยการตายขณะที่มีชีวิตที่นี้ พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในดินแดนของความเป็นอมตะเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและเหตุนี้เองพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามที่จะสร้างอนาคตของพวกเขา การเป็นของพระเจ้าหมายถึงการเป็นของท่าน อูทิศทุกสิ่งให้กับท่านและแล้วในการตอบแทน ท่านจะให้สถานะภาพที่ไม่สูญสลายแก่ลูก ดังนั้น พระเจ้าตัวท่านได้มาในยุคบรรจบพบกันและเติมเต็มความต้องการของลูกนี้ เพราะลูกรู้ว่าร่างการ จิตใจและความมั่งคั่งของลูก-ทุกสิ่งกำลังจะถูกเผาไหม้ไฟของการทำลายล้าง และดังนั้นเหตุใดถึงไม่ใช่สิ่งเหล่านั้นในหนทางที่มีค่าในชื่อของพระเจ้าเล่า? เวลาลูกต้องเข้าใจความลับนี้: เมื่อทุกสิ่งถูกทำลาย ฉันจะทำอะไรกับสิ่งใดที่ฉันจะเอาไป? ฉันไม่ต้องสร้างพระราชวังและนั่งที่นั่นเช่นชั้นยาสีและมานเดเลซว่าส์ทำ อย่างไรก็ตามโดยการหวนเมสึดในนามของพระเจ้า ลูกเป็นของท่านที่นั่นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า นี่เป็นความลับที่แฝงตัว พระเจ้าคือผู้ประทาน เมื่อลูกให้ 1 เท้า ลูกได้รับ 100 เท้า อย่างไรก็ตามก่อนอื่นลูกต้องอดทนในหนทางของความรู้นี้ มากเท่าที่ลูกมีความอดทน ที่นั่นจะมีผลกระทบในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตามจากเวลานี้ให้ทำความเพียรพยายาม อัจชะ